

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Citroën Commerce GmbH

Tožena stranka: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Izrek

Člen 3(1) Direktive 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov v povezavi z njenima členoma 1 in 2(a) te direktive je treba razlagati tako, da morajo biti stroški prevoza avtomobila od proizvajalca do prodajalca, ki bremenijo potrošnika, vključeni v prodajno ceno tega vozila, ki je navedena v oglasu trgovca, kadar potrošnik ta oglas ob upoštevanju vseh njegovih lastnosti razume kot ponudbo, ki se nanaša na navedeno vozilo. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so vsi ti elementi izpolnjeni.

⁽¹⁾ UL C 462, 22.12.2014.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 29. junija 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Nemčija) – kazenski postopek zoper Piotra
Kossowskega**

(Zadeva C-486/14) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje — Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma — Člena 54 in 55(1)(a) —
Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 50 — Načelo ne bis in idem — Dopustnost
kazenskega pregona obdolženca v državi članici po ustavitvi kazenskega postopka, ki ga je državno
tožilstvo brez podrobne preiskave začelo zoper njega v drugi državi članici — Neobstoj vsebinske presoje
zadeve)*

(2016/C 335/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Piotr Kossowski

ob udeležbi: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Izrek

Načelo ne bis in idem iz člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg), v povezavi s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da sklepa državnega tožilstva, s katerim se kazenski postopek konča in preiskava proti neki osebi dokončno ustavi – s pridržkom ponovne uvedbe postopka ali razveljavitve tega sklepa – ne da bi bile naložene sankcije, ni mogoče šteti za pravnomočno odločbo v smislu teh členov, če je iz same obrazložitve tega sklepa razvidno, da ni bila opravljena podrobna preiskava, pri čemer nezaslišanje oškodovanca in morebitne priče kaže na to, da taka preiskava ni bila opravljena.

⁽¹⁾ UL C 16, 19.1.2015.